

JULES ZIGLAR

*Are un altfel de impact asupra oamenilor, pentru că lumea vede
că nu și-a condus viața după cum i-au dictat circumstanțele.*

zig ziglar

de la bine
la excelent

147

CUPRINS

Mulțumiri	9
Introducere	15

PARTEA I

PASIUNEA DE LA BAZA UNEI VIEȚI EXCELENTE

Capitolul 1	
O călătorie pasionantă	23
Capitolul 2	
Inspirația: combustibilul ce întreține flacăra pasiunii	37
Capitolul 3	
Stresul: inamicul pasiunii	52
Capitolul 4	
Ai grijă ce gândești!	69
Capitolul 5	
Percepția și atitudinea față de viață	87

PARTEA A II-A
PERFORMANȚA DE LA BAZA
UNEI VIEȚI EXCELENTE

Capitolul 6	
Fă-ți un plan!	105
Capitolul 7	
Stabilește-ți scopuri!	122
Capitolul 8	
Eșecul: un prilej pentru redefinirea vieții	137
Capitolul 9	
Obiceiuri excelente	152
Capitolul 10	
Importanța tăriei de caracter	171
Capitolul 11	
Să redefinim succesul	186

PARTEA A III-A:
SCOPUL DE LA BAZA UNEI VIEȚI EXCELENTE

Capitolul 12	
Care este scopul vieții?	205
Capitolul 13	
Descoperă-ți menirea în viață!	222
Capitolul 14	
Oameni și scopuri	234

Capitolul 15	
Încearcă să schimbi viața unei persoane!	253
Capitolul 16	
Lasă-te condus de dragoste!	266
Epilog: promisiunea de la baza unei vieți excelente	283
O viață excelentă	299

BOOKZONE

PARTEA I

PASIUNEA DE LA BAZA
UNEI VIEȚI EXCELENTE

CAPITOLUL 1

O călătorie pasionantă

Știu, din experiență, că succesul se datorează mai puțin abilităților pe care le ai și mai mult pasiunii pe care o manifesti față de un domeniu sau altul. Învingător este acela care se dedică trup și suflet muncii sale.

CHARLES BUXTON

Pasiunea oarbă dispare rapid, în timp ce determinarea, construită pe principii solide, rămâne de neclintit, precum o stâncă în mijlocul valurilor.

WILLIAM GURNALL

Adevărata problemă nu e că suntem prea porniți să înfăptuim lucruri rele, ci că nu suntem destul de porniți să le înfăptuim pe cele bune.

LARRY CRABB

Dacă vrem să cunoaștem desăvârșirea, ca oameni, trebuie să ne dezlănțuim pasiunea, lăsând la o parte toate pericolele pe care le poate implica.

PHILIP SHELDRAKE

În loc să se folosească de pasiunile lor pentru a avea o viață mai bună, oamenii-și irosesc viața trăind pentru ele.

SIR RICHARD STEELE

PASIUNEA ESTE SUBESTIMATĂ și nu e răsplătită așa cum ar trebui. Când un student cu un IQ mediu înregistrează rezultate uimitoare în plan academic înseamnă că e pasionat de ceea ce face. Când vezi un sportiv cu capacități medii îndeplinind sarcini titanice, e limpede că lucrul care-l împinge spre asta e tocmai pasiunea. Când părintele-și îngrijește copiii în ciuda unor handicapuri fizice sau educaționale ori a unor opreliști — obstacole care l-ar împiedica pe orice om obișnuit să-și continue drumul — înseamnă că e mânat de pasiune.

America și-a câștigat independența datorită pasiunii nutrite de părinții săi fondatori. Fiecare renaștere de ordin religios a avut ca fundament pasiunea. Mișcarea revoluționară americană pentru dobândirea drepturilor civile a fost stimulată de pasiunea lui Martin Luther King Jr. și a altor susținători ai drepturilor civile. Pasiunea merită mult mai multă atenție decât i-a fost acordată înainte vreme.

Sunt de părere că pasiunea joacă un rol esențial în atingerea tuturor obiectivelor importante. În funcție de personalitatea ta și de lucrurile cărora te dedici, pasiunea ta poate fi nobilă,

adică stând sub semnul generozității, sau egoistă, în cazul în care-ți va aduce beneficii numai ție. Descoperirea și întreținerea pasiunii este o călătorie, nu un eveniment. Există un proces de urmat; unii-l descoperă mai din timp, iar alții-l descoperă mai târziu. Descoperirea și întreținerea unei pasiuni nobile produc o mare bucurie și sunt însoțite de recompense personale, dar și de beneficii vizând societatea.

O să-ți povestesc despre doi oameni pasionați, provenind din medii sociale foarte limitate. Dacă vreunul dintre noi le-ar fi cunoscut trecutul, i-ar fi considerat incapabili să atingă performanța și succesul. Însă ar fi greșit. Pasiunea pe care au dezvoltat-o cei doi pentru domeniile lor de activitate arată cât se poate de limpede că aceasta poate fi întreținută în timp. Odată citite poveștile de mai jos, o să înțelegi că pasiunea se află ascunsă undeva, în interiorul tău, așteptând să fie eliberată.

Un vis ce nu se va stinge niciodată

Oamenii sunt motivați de lucruri diferite, însă inspirația este vitală, dacă vrem să descoperim ce anume ne pasionează. Inspirația autoarei Debbie Macomber a izvorât dintr-o sursă foarte neobișnuită: i-a murit de leucemie un verișor la care ținea mult. Cei doi fuseseră foarte apropiați, iar decesul lui David a marcat-o profund. După înmormântare, Debbie a spus: „M-am simțit ca și cum mi-ar fi zis Dumnezeu că nu-mi mai pot amâna visurile, lucru pe care-l făcusem atâția ani la rând, căutându-mi nenumărate scuze. Eram una dintre persoanele care lăsa totul pe mai...” Moartea lui David i-a arătat că e posibil să nu existe de fiecare dată un „mai târziu” și că visurile trebuie îndeplinite *numaidecât*.

Deși nu și-a dat seama atunci, înainte de moartea lui David a existat un moment definitoriu, când s-a dus la centrul de tratare a cancerului, să-l viziteze. Fiind dislexică, i-a fost greu să citească indicatoarele și să se orienteze prin spital. Frustrată, după ce s-a învârtit un timp în cerc, l-a rugat pe un doctor s-o îndrume. Acesta i-a spus: „Mergi până-n capătul coridorului și după aceea ia-o la dreapta. Apoi intră pe ușa pe care scrie «Accesul interzis».”

Ulterior, Debbie a spus că și-a petrecut restul vieții trecând dincolo de uși închise — pentru că a descoperit, în acea zi, că putea face acest lucru.

În liceu, lui Debbie i-a fost destul de greu; și la facultate n-a avut bursă. Așa că — la fel ca majoritatea tinerelor din 1960 — s-a căsătorit și, în cinci ani, a făcut patru copii. Fiind casnică, visa să scrie cărți, dar nu s-a gândit niciodată că acest lucru s-ar putea întâmpla cu adevărat. Acum e convinsă că, dacă nu i-ar fi murit vărul, ar fi continuat să nu facă nimic altceva decât să viseze. A discutat despre visul ei cu soțul, iar el a încurajat-o să scrie. A închiriat o mașină de scris pe care a așezat-o pe masa din bucătărie, mutând-o de fiecare dată când lua cina.

Când își spune povestea, Debbie accentuează că nu avea cunoștințele necesare pentru o carieră de scriitoare. Părinții ei erau copii de imigranți; tatăl nu terminase liceul și fusese luat prizonier în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. În prezent, Debbie spune despre ea că este „o scriitoare ingenioasă” și că n-o recomandă nimic pentru asta în afară de propriul vis, pe care crede că i l-a sădit Dumnezeu în suflet. Crede că visurile vin de la El și că singura modalitate prin care le putem împlini este să ne întoarcem spre El cu credință.